

[Hassing-Jørgensen.]

gjort mig de største Anstrengelser for at følge ham. Vi har haft principiel og meget stærk Uvilje mod de Dækningsforslag, som den højtærede Minister har fremsat, og jeg har ogsaa sagt før: Jeg ved ikke anden Dækning, jeg ikke vilde have foretrukket.

Finansministeren (V. Buhl): Det er rigtigt, at det ærede Medlem under denne Finanslovbehandling har fremsat den Udtalelse, at hvis der var kommet nogle andre Skatteforslag, vilde jeg ikke have mødt hans Kritik. Men det forandrer ikke dette, at det ærede Medlem paa det Tidspunkt, da vi stod over for hele den vanskelige finansielle Udvikling, vi maatte forudse, erklærede, at han ikke mente, vi kunde komme videre ad Skattevejen, men ønskede, at man skulde laane. Der var ikke for mig Anledning til den Dag, det ærede Medlem fremsatte den Udtalelse, at svare paa den, dels fordi det ikke var afgørende, at det ærede Medlem havde den Mening — det var ikke ham, der kom til at bestemme den kommende finansielle Udvikling, heldigvis —, men dels ogsaa fordi jeg paa det Tidspunkt vidste nøjagtigt, hvad jeg vilde gøre, og hvilke Forslag der stod foran deres Fremsættelse.

Jens Thomsen: Den højtærede Indenrigsministers Besvarelse af mit Spørgsmaal om et sundt Folkestyre var efter min Mening meget beskæmmende for Ministeren. Jeg havde næret Haab om, at netop Ministeren kunde give en positiv Anvisning paa, hvordan Stemmekøbspolitikken og Partiegoismens uheldige Virkninger kunde begrænses, men det Haab blev beskæmmet. Ministeren sagde, at Regelen er den, at Menneskene ikke er saa gode, som de burde være. Det er selvfølgelig rigtigt; men kan vi først forvente et sundt Folkestyre den Dag, Menneskene er blevet saa gode, som de burde være, da har det vist lange Udsigter. Ministerens Syn paa Folkestyret er sammenfaldende med forhenværende Justitsminister Steinckes Syn paa Socialloven; han siger: Socialloven er rigtig nok, det er bare Menneskene, der ikke er, som de burde være. Denne Betragtning er jo rigtig, men den Dag, det menneskelige Ideal er naaet, som de to Herrer omtaler, har vi hverken Brug for Sociallov eller Straffelov eller nogen af den Slags Ting.

Jeg har imidlertid saa megen Realitetsans, at jeg tror, vi ikke kan udskyde Sociallovens Ændring saa længe. Hvis vi skal kunne nære Haab om at bevare Folkestyret, maa vi gennemføre en Begrænsning af

Stemme Købspolitikken og Partiegoismens uheldige Virkninger, og efter min Mening er det et Spørgsmaal, der haster.

Ministeren sagde, at jeg i min Finanslovtale havde fremstillet mit Parti som Engle og de andre som Djævl. Det har jeg i hvert Fald ikke tilsigtet. Ministeren benyttede efter min Formening alt for stærke Udtryk; men hvis min Tale har virket overbevisende paa Ministeren i den Retning, skal jeg naturligvis afstaa fra at sige ham imod.

Den højtærede Minister forsøgte ikke at rokke ved min saglige Fremstillings Rigtighed. Ministeren havde derimod den Opfattelse, at jeg havde brugt for stærke Udtryk. Jeg vil gerne spørge Ministeren, om der overhovedet kan bruges for stærke Udtryk for den Agitationsmaade, hvor den ene Dansker bagtaler den anden og stempler ham som Landsforræder, uden at vedkommende kan faa Lejlighed til at imødegaa Beskyldningerne. Og hvad siger Ministeren til den Underhaandsagitation, som gaar ud paa at mistænkeliggøre den ansvarlige Ministers retlinede Karakter, især naar en saadan Mistænkeliggørelse finder Vej til denne Talerstol? Tilsyneladende var dette i hvert Fald Hensigten med det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Udtalelser, der staaar Sp. 244, og som den højtærede Trafikminister for kort Tid siden citerede. Det er i alt Fald min Opfattelse, at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen skylder Ministeren det Hensyn enten at fremsætte en saglig Kritik imod Ministerens Virksomhed, som Ministeren saa kan faa Lejlighed til at imødegaa; eller ogsaa at give Ministeren en uforbeholden Undskyldning for de tvetydige Udtalelser, han fremsatte fra denne Talerstol.

Vagn Bro: Jeg vil takke den højtærede Undervisningsminister for det Tilsagn, han gav med Henblik paa de af mig nævnte Præliminærkursus, og hertil blot føje, hvad først er kommet til min Kundskab efter mit sidste Indlæg, at noget lignende gælder for de statsanerkendte private Kursus til Studentereksamen, der findes forskellige Steder i Landet. De havde tidligere et Tilskud paa 450 Kr.; det blev i 1927 sat ned til 420 Kr. Det forekommer mig, at Ønsket om at komme op til 450 Kr. igen er overmaade beskedent.

Endvidere vil jeg takke den højtærede Justitsminister for hans Tilsagn om at bedre Sognefogdernes Lønninger. Jeg mener, at efter disse Udtalelser kan man være helt tilfredsstillet. Helt saa tilfreds-